

(Öst.)

Kedves Szöcs Úr !

Hévíz,1994.okt.23-n.

Szándékomban volt az Ön által kölcsönzött broszúrákat még október folyamán visszajuttatni,hozzátéve a megígért térképeket és saját kutatásom főbb eredményeit.Sajnos,egy tegnapelőtt bekövetkezett szörnyű családi tragédia miatt Németországba kell utaznom,s csak néhány hét múlva tudom az idemellékelt anyagot a megadott címre eljuttatni.

Úgy gondolom,hogy a visszakért anyagot hiánytalanul mellékeltem.Most ide leírom, hogy mi van még nálam.Ha ezekből még valami szükséges,kérem megírni, küldöm azokat is .Tehát nálam van még:

- 1) Szöcs István : Délibáb
- 2)Marjalaki Kiss Lajos: Anonymus és a magyarság eredete.
- 3)Hajnóczy-Magyar:A magyarság őshazája.
- 4) Magyar Adorján:A magyar nyelv.
- 5)Tóth-Kurucz Mária : Aranyfonál
- 6)Magyar Adorján: Ősműveltségünk költői szépségei
- 7)Magyar Adorján :Kérdések.
- 8) (Nincs Hévízen,de megvan,ezért a cím csak kb) :Viaszos fatáblák.
- 9)Kalmár János:A magyar nyelvről.

Ide mellékelve:Papp Kálmán nyelvészeti tanulmányai (A Nap Fiai VII. évf.3-4 számából); Erdélyi István: Adalékok a magyarság eredetkérdéséhez ;Sebestyén László:Szkíták, hunok, magyarok ;Ómagyar Kultura 33. évf. 1.sz.

A visszaküldött és a még nálam lévő tanulmányokat hálásan köszönöm.
A munkám során jó hasznukat veszem majd.

Történelmi kutatásaim lényege.

A magyar történelemírás az elmúlt két évszázad alatt a magyar nemzetet a honfoglalók és az általuk a Kárpátmedencében talált elmagyarosított őslakosság utódeként tüntette fel.A magyar történelemírók közül *senki* nem foglalkozott alaposan a középkor népesedési problémáival,mégis ezirányú hiányos ismere-teikből dogmákat gyúrtak össze.A tévhitekből kiindulva a honfoglalás hihetővé tételére három *tarthatatlan* tézist építettek be a magyar történelemtudományba :

- 1)Az ország őslakossága nagyon gyér volt Népsűrűség 1/km² körül (Győrffy) sőt 1 alatt (Makkay)
- 2)A honfoglalók nagyon sokan voltak, Győrffy szerint 400000-en.
- 3) A honfoglalástól a mohácsi vészig a lakosság *hétszereződésével* (7X), számoltak,(növekedési ráta 4 ezrelék/év)holott az európai átlag ugyanerre az időtartamra csak *duplázódás* (2X)

A magyar királyok adományozási okleveleiből kiszámítható volna a népsűrűség, ha egy évszázadon belül elegendő (1%=kb 100 falu a 10000-ből) helység lakosság száma állna a rendelkezésre. Az adományozáskor általában név szerint felsorolták a falu családfőit, melynek ötszöröse (nemzetközileg elfogadott átlag) a lakosság szám. Miután a falvak határa általában egyezik az árpádkorival, a falu területére eső népsűrűség kiszámítható. Sajnos a XI. századra csak alig valamivel több mint 10, a XII. sz.-ra 30 teljes adat áll rendelkezésre. Túl alacsony számok statisztikai értékeléshez. A XIII. sz.-ban van először kielégítő adatbázisunk: 90 falu a **Dunántúlról**, ami megfelel kb **20/km² népsűrűségnek** a tatárjárás előtt. Az ország nagyobbik részéről csak 10 helység népsűrűsége ismert, melyből egy, (a dunántúlinál valószínű jóval alacsonyabb) statisztikai átlag nem számítható ki. A nehézségek ellenére *a Kárpátmedence népesedésének alakulása* Kr sz.-tól a mohácsi vészig táblázatba összeállítható:

Történelmi kor duplázódás időtartama (év)	Nép- sűrűség	Lakosság	Időpont	Szaporodási- ráta	A
Ezredforduló 2*	3-4	600-800000	Kr.sz.	1 ezrelék	700 év
Germánok	3,8-4,8	750-950000	500	1 ezrelék	700 év
Avar kor	6-8	1,2-1,6 millió	700	1 ezrelék	700 év
Honfoglalás	7,0-9,0	1,4-1,8 millió	900	1,41 ezrelék	450 év
XV.sz.2.fele 3*	15-20	3,2-4,2millió	1450	1,41ezrelék	450 év

Vastag és dűlt számok adóajtstromok alapján kiszámolt adatok, a többi szám interpolációs becslés az egykorú európai népsűrűségek alapján.

2*Julius Beloch egyetemi tanár (XX. sz. eleje) demográfus számítása Pannóniára Kr sz. körül 5/km² népsűrűség, innen a becslés a Kárpátmedencére 3-4/km²

3*A portaszámok alapján.

Visszatérve az 1)-hez. Teljes képtelenség, hogy a Kárpátmedencében, amelyben Európában elsőként ismerték meg a földművelést, és a legkiterjedtebb összefüggő mezőgazdasági területtel rendelkezett, a honfoglaláskor 1/km² ill. az-előtt 1 alatti népsűrűség alakulhatott volna ki. Európa népsűrűsége ezidőben délen 15-20/km², Skandináviában 1 körül volt. Háborús cselekményeknél a városi lakosság pusztult első sorban, de még az elvárosiasodott Déleuropában sem esett vissza a létszám 50% alá. Miért

vált volna éppen az ősparaszti lakosságú Kárpátmedence majdnem lakatlanná?

2)A történelemírók az ország benépesítésének hihetővé tétele érdekében lehetetlenül magas létszámú honfoglaló sereget zúdítottak a Kárpátmedencébe.A középkoriak ,amikor általános volt a fantázia szabad csapogása az eltúlzások felé, milliónyi honfoglalót emlegettek.A modern történelemtudomány már tudja, hogy az akkori népsűrűség és útviszonyok mellett csak vízi úton volt lehetséges 100000 főnyi létszám feletti sereg mozgatása. A Kr. u I évezred majdnem minden hódítója (irániak,germánok és törökök) az előbbinél kevesebb néppel szállták meg a paraszti területeket.A mi modern történészeink azonban (élükön Győrffy György-gyel) még mindig *4-5 százezres armadával* számolnak, csak azért, hogy dogmáikat megegyessék.Eltekintve a szám *lehetetlen nagyságától*,magyar viszonylatban még százezer honfoglaló is kétséges ,hisz a magyaroknak nyolc éven belül kétszer kellett menekülni a besenyőktől (2000 km-re)

3) A növekedési ráta eltúlzásáról (l táblázat) már volt szó.

Kiemelendô a Kárpátmedence *elszlávosítása a történetírók képzeletében* (!-5 mellékletek).

Köztudott,hogy bár a Szent László korában íródott magyar ôskrónika ,a Gesta Ungarorum,nem maradt ránk vissza, mégis az összes középkori krónikánk forrása volt. A közös eredetre a krónikák azonos szövegû (értelmû) részei utalnak.A szlávok honfoglalás előtti jelenlétét teljesen eltérően ítélik meg a krónikák.

A *sclaves* szó értelme eredetileg szolga, rabszolga.*Középkori értelmezésben mindenki, aki a munkájából él.*Van olyan régi szótár, mely szerint a *sclaves*=1)Pannónia lakója, 2)szolga,3)germán.Jóval a szlávok tömeges megjelenése után, a IX. sz.-ban, amikor a velencei rabszolgapiacon majdnem kizárólag szláv rabszolgákkal kereskedtek,kezdtek a szó jelentését *szlávval* egyenlővé tenni.Anonymus idejében (*kb a XII sz. végére*) már szlávok=sclaves. Anonymus szeretett tanítómesterkedni. Magyarázatai néha hajmeresztôek. (Pl.a magyarokat azért nevezék Hungarusnak, mert Ungvárnál jöttek be Magyarországra).Okoskodásai többnyire nem ártottak, kivéve egyet: szerinte a *Kárpátmedence urai a honfoglalás előtt szlávok* voltak.A jóval később megírt Kézai, valamint a Bécsi Képes Krónika és a Budai Krónika emlegetnek ugyan szlávokat a többi ittlakó között, de nem mint az ország urait. Még később, a már magyarul megírt históriák, a

középkoriértelmezése szerint, *szolga-népekről* emlékeznek meg. Anonymus első megjelenése után (XVIII sz. közepe) lett a honfoglalás előtti Kárpátmedence a hazai és szomszédos történelemírás által "elszlávosítva". A magyar történészeknek kapóra jött, hogy Árpád fajilag csuvas-török, de magyarul is beszélő csapata szláv és nem magyar nyelvterületen vívta meg a honfoglalás dicső csatáját. Környezetünk történelemírói pedig innen-től kezdve állíthatták, hogy a Kárpátmedence valaha összefüggő szláv terület volt.

A valóság egészen mást mutat. Az *sz. melléklet* a színes térkép Kniezsa István 40-es években megjelent művéből : Magyarország nemzetiségei a XI. sz- ban. Kniezsa a XI sz okleveleiben előforduló szolganevek, valamint hely- és folyónevek alapján, állította össze térképét, mely Magyarország nagyobb részén kizárólag magyar neveket mutat fel (összefüggő tömbben), kisebb részében kevert illetőleg teljesen szlávoktól lakott területeket (utóbbiak inkább a peremvidéken). A kevert és a szláv vidékek (kisebbségben lévén) szigeteket képeznek a színmagyar tömbben. Nagyjából Kniezsával egyező helyen, azaz a peremvidékeken találta 20

évvel később a német Jürgen Udolph is a szlávokat (*sz. melléklet.*) Két-oldalról bizonyított a szlávok perem-, illetve erdő-vidéken való megtelepülése. *A magyarok centrális elhelyezkedése (mindenütt a jó termőfödéken)* Kniezsánál közvetlenül leolvasható, Udolphnál közvetve : a szlávok nem foglalták el a jó földet, mert amikor a Kárpátmedencébe érkeztek, *a mezőgazdaságilag legeredményesebben használható vidékeken már egy ősparaszt nép gazdálkodott.* Az ősparaszt nép nem lehetett más, csakis a magyar, mert az általuk megművelt területeken *magyaron kívül másféle nyelvemlék nem található (még szubsztrátum formájában sem)* . A szlávok később kezdték a földművelést, mint a többi európai nép. Kr. születése körül még az erdei tisztásokat népesítették be. Az I-sz évezred során kijöttek az erdőkből és elfoglalták az erdőmentes, földművelésre alkalmas *gyéren lakott* területeket. Így kellett történni Keletnémetországban és a Balkán (hunok és germánok dűlősségei által) elnéptelenedett völgyeiben. A volt D.D.R. területén a szlávok foglalták el a jobb termőföldet (*sz. melléklet*), mert a szláv migráció idején (V.-VIII.sz.) a terület majdnem lakatlan volt. Az 1200-tól 1500-ig terjedő német kolonizáció az Elbától keletre fekvő szláv területre a nagyarányú erdőirtások következtében a szláv lakosságnál nagyobb létszámú német parasztot tudott betelepíteni, ezért az ország rész elnémetesedett. Azon a területen azonban, ahol a szlávok összefüggő tömbben éltek (*szorbok*) és köztük nem lehetett német falvakat telepíteni, 800 éves német uralom sem tudta a nyelvet megváltoztatni.

A falvak az erdőmentes területeken általában *sok évszázadon át* fejlődtek 1-2 házas tanyákból 10-100 házból álló szabálytalan alaprajzú u.n. *halmaz-falvakká*. Ahol erdő volt, azt előbb ki kellett irtani, s helyükön *házsor-ill.utca-falvak* keletkeztek. A források Közép- és Észak-Európában a középkorban egészen 1200-ig sehol nem utalnak nagyobb mértékű erdőirtásra, sem kolonizációra. A *XI.században* okleveleink tanúsága szerint *már 10-120 házat számláló halmazfalvaink* voltak. Elképzeltetlen, hogy éppen Magyarországon alakította volna ki a honfoglalási elmélet szerint 955-ig nomád magyarság egy évszázadon belül a falurendszert (több mint 10000 faluval).

A falvak nagyságán és települési formáján túlmenően bizonyítanak azok lakói. A nehéz munkát végzők, a szántók, vincellérek nevei a halmazfalvakban túlnyomóan magyar, s az előforduló idegen nevek között alig akad szláv hangzású. Elképzeltet-e, hogy a honfoglalók, akik minden évben kalandoztak szerte Európában, és gyermekkoruktól csak a ló hátáról való, minden elképzeltet testhelyzetben véghezvitt nyilazást gyakorolták, *leszállva a lóról 100 éven belül kivették volna a kaszát és a kapát a parasztok kezéből és maguknak tartották volna fenn a legnehezebb fizikai munkák elvégzését*? Nem hihető, hogy a munkához nem szokott tömegeknek ilyen törekvések lettek volna. A sok szaktudást és generációk tapasztalatát megkövetelő *bortermelés gyors elsajátítása pedig majdnem lehetetlen*.

Ugyanígy elképzeltetlen, hogy a szláv migráció idején (V-VI sz.) a szlávok a a Kárpátmedence területén a jobb termőföldeket a magyarok részére üresen hagy-ták volna. *Az üres, vagy alig lakott területekre* mint a Balkán termékeny völgyeibe, vagy Keletnémetország legjobb lősztalajára a szlávok betelepültek. Ezen összehasonlítások alapján biztosra vehető, hogy **a Kárpátmedencében a jelenleg is ittélő nemzetek közül a magyarság tartózkodik a legrégebbtől fogva.**